

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ BIA

Η οικογενειακή βία, είναι μία συνεχώς αιμοραγόύσα πληγή για την Αυστραλιανή κοινωνία. Κανένα είδος βίας δεν είναι καλό, όμως η οικογενειακή βία είναι μία από τις χειρότερες μορφές της, διότι προέρχεται από άτομα που αγαπάμε ή αγαπήσαμε στο παρελθόν. Προέρχεται από άτομα της ίδιας της οικογένειας μας και συχνά εκδηλώνεται με πολύ σκληρό τρόπο. Θύματά της, είναι κυρίως οι γυναίκες και τα παιδιά. Πολύ πρόσφατο παράδειγμα, η τραγική μπτέρα και τα τρία παιδιά της που κάπκαν ζωντανά μέσα στο αυτοκίνητο από τον εν διαστάσει σύζυγο και πατέρα των παιδιών, ο οποίος κατόπιν έδωσε τέλος και στη δική του ζωή. Ο θάνατος σαν επακόλουθο οικογενειακής βίας, είναι το ορατό αποτέλεσμά της, αλλά τα διάφορα είδη οικογενειακής βίας, όπως ο ψυχολογικός πόλεμος, η στέρηση αγαθών, ο εκβιασμός, αφήνουν τα δικά τους σημάδια στην ψυχή του θύματος, τα οποία είναι αόρατα στους υπόλοιπους. Οι κυβερνήσεις προσπαθούν να πάρουν μέτρα για την αντιμετώπιση της οικογενειακής βίας και για την προστασία των θυμάτων. Σε πολλές περιπτώσεις καταφέρνουν να προστατέψουν το θύμα, είτε μέσω δικαστικών αποφάσεων είτε μέσω των προσωρινών καταφυγίων όπου μπορούν τα θύματα οικογενειακής βίας να ζητήσουν προσωρινή διαμονή και προστασία. Όμως η πραγματικότητα μας δείχνει πως τα κρούσματα οικογενειακής βίας, παρουσιάζονται με όλο και μεγαλύτερη συχνότητα. Σαν κοινωνία, όλοι καταδικάζουμε την οικογενειακή βία και δεν δίνουμε ελαφρυντικά στους δράστες. Δυστυχώς, το να καταδικάζει η κοινωνία την βίαιη συμπεριφορά κάποιου, δεν έχει κανένα αποτέλεσμα όταν ο ίδιος είναι νεκρός από τα ίδια του τα χέρια. Ούτε καν παραδειγματισμό δεν φέρνει, διότι τα μέλη της κοινωνίας που φτάνουν στο έγκλημα, έχουν κάσει τη λογική. Στην πρόσφατη περίπτωση στην Κουπολάνδη, ο αστυνομικός επιφορτισμένος με την έρευνα για τα αίτια που οδήγησαν τον δράστη στη δολοφονία της πρώην σύζυγου του και των τριών παιδιών τους και τελικά στην αυτοκτονία του, έκανε μία δίλωση π οποία καταδικάστηκε από όλους εκτός από κάποια κυρία που υπερασπίζεται τα δικαιώματα των ανδρών. Ο αστυνομικός είπε πως η έρευνα έχει και ένα άλλο σκέλος, να διαπιστώσει αν ο δράστης ήταν ένα άτομο που οδηγήθηκε στα άκρα. Η δίλωση

αυτή, ερμηνεύτηκε σαν προσπάθεια να βρεθούν διακιολογητικά για τον δράστη και ο αστυνομικός παύθηκε από την υπηρεσία του και αντικαταστάθηκε με κάποιον άλλο, ενώ οι δηλώσεις πολιτικών, οργανώσεων και πολλών επωνύμων, καταδίκασαν τη δίλωση του. Εδώ ακριβώς βρίσκεται η ουσία της αποτυχίας της κοινωνίας να περιορίσει την οικογενειακή βία. Είναι αυτονότο και εύκολο να καταδικάζουμε κάποιον που σκότωσε μέλος ή μέλη της οικογένειας του. Δυστυχώς, σαν κοινωνία, εξαντλούμε τον ρόλο μας μέχρι εκεί. Όμως ποτέ δεν κάνουμε το δύσκολο βήμα, το οποίο όμως δεν θα μας δώσει δημοσιότητα, διότι δεν πρόκειται για μία δίλωση των 30 δευτερολέπτων στην τηλεόραση, ούτε θα φανούμε σαν υπερασπιστές των θυμάτων. Το δύσκολο βήμα, αφορά μία μακροχρόνια και επίπονη εργασία, στην οποία θα πρέπει να λάβουν μέρος πολλοί ειδικοί από διάφορους κλάδους, οι οποίοι θα είναι επιφορτισμένοι να κάνουν αυτό που συνέστησε ο αστυνομικός. Δηλαδή να βρουν τις αιτίες που οδήγησαν έναν άνθρωπο, να σκοτώσει με φρικτό τρόπο την γυναίκα που αγάπησε στο παρελθόν και τα τρία παιδιά τους και μετά να βάλει τέλος στην ζωή του. Στεκόμενοι σε απόσταση, πιθανότατα σκεπτόμαστε, «εγώ δεν θα το έκανα ποτέ αυτό». Πιθανότατα και ο δράστης πριν μερικά χρόνια θα σκεπτόταν το ίδιο. Τελικά όμως έκανε το έγκλημα χωρίς να έχει να κερδίσει κάτι εκτός ίσως από ένα αρρωστημένο είδος ικανοποίησης λίγα λεπτά πριν βάλει τέλος στην ζωή του. Αν κάτι τέτοιο φαινεται παράλογο για έναν φυσιολογικό άνθρωπο, έχει απόλυτο δίκιο να το βρίσκει παράλογο. Όμως ο δράστης για πολλά χρόνια, ζόυσε μιά ζωή σαν ένα φυσιολογικό άτομο όπως πολλοί άλλοι. Σε κάποια φάση της ζωής του, άρχισε να ξεφεύγει από τη λογική. Ο ψυχιομός του άλλαξε και όπως φαίνεται από βίντεο που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, έδειχνε σαδιστική ικανοποίηση όταν αφάρμοζε λαβές πολεμικών τεχνών πάνω στα παιδιά του τα οποία το εκλάμβαναν σαν παιχνίδι. Το πότε άλλαξε αυτός ο άνθρωπος και ποιές ήταν οι αιτίες που τον έκαναν να αλλάξει, δεν θα το μάθουμε ποτέ. Δεν θα το μάθουμε, διότι δεν θα γίνει καμμία έρευνα προς αυτήν την κατεύθυνση. Διότι σαν κοινωνία, πήραμε πάλι τον εύκολο δρόμο της καταδίκης με κραυγές του στυγερού έγκληματος και του αστυνομικού

που χρησιμοποίησε τη φαιά ουσία του για να μας δείξει πως αν θέλουμε να καταπολεμήσουμε την οικογενειακή βία, θα πρέπει να κατανοήσουμε τις αιτίες της. Όχι για να δώσουμε ελαφρυντικά στο δράστη, αλλά για να προσπαθήσουμε να προλάβουμε τον επόμενο που ήδη βαδίζει πάνω στο ίδιο μονοπάτι. Μία τέτοια έρευνα θα μας διαφωτίσει σχετικά με τις διεργασίες που γίνονται στον ψυχισμό ανθρώπων που καταλήγουν στο έγκλημα. Το πρόβλημα όμως της οικογενειακής βίας με τις πολλές μορφές με τις οποίες εκδηλώνεται, θα παραμένει όσο δεν υπάρχει σεβασμός για μία γνώμη αντίθετη από τη δική μας προσωπική γνώμη σε κάποιο θέμα. Όσο πιστεύουμε πως εμείς είμαστε γνώστες των πάντων και οι υπόλοιποι θα πρέπει να ακολουθούν τις υποδείξεις μας. Όσο η κοινωνία αναπαράγει ανθρώπους με ανασφάλειες, θα υπάρχουν και αυτοί που θέλουν να ελέγχουν τη ζωή κάποιου άλλου από φόβο μπροστάντος του. Εάν δεν μπορούμε να επιβληθούμε σε κάποιον άλλο κύκλο, προ-

οπαθούμε να επιβληθούμε στην οικογένειά μας. Σαν κοινωνία, θεωρούμε ντροπή να ξέρουν οι άλλοι πως «ο σύζυγός μου με χτυπάει» ή «με παρακολουθεί, ελέγχει το τηλέφωνό μου, δεν με αφήνει να βγω ποτέ έξω με τις φίλες μου». Τέτοιες συμπεριφορές, είναι πολύ συχνές και τα θύματα ντρέπονται να το πουν ακόμα και σε μέλη του στενού οικογενειακού κύκλου. Αν δεν είναι η ντροπή που κάνει τα θύματα οιογενειακής βίας να παραμένουν σιωπηλά, τότε είναι ο φόβος. Ο φόβος είναι ακόμη πολύ δυνατό συναίσθημα από τη ντροπή και παραλύει τη θέληση του θύματος να αποκαλύψει το δράστη. Ετσι η οικογενειακή βία καταλήγει σε μία χρόνια κατάσταση και σε πολλές περιπτώσεις κλιμακώνεται και τελικά όταν το θύμα αντιδράσει, καταλήγει στο έγκλημα. Περιοριζόμενοι σαν κοινωνία στο να καταδικάζουμε το έγκλημα χωρίς να αναζητούμε τις γενεσιονέρες αιτίες του, είμαστε καταδικασμένοι να θρηνήσουμε ακόμη περισσότερα αθώα θύματα στο μέλλον.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Άλεξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

- ❖ Επενδυτές ακινήτων
- ❖ Τεχνίτες
- ❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις
- ❖ Βιομηχανίες
- ❖ Καταστήματα
- ❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών
- ❖ Προσωπικές δηλώσεις
- ❖ Συνεταιρισμοί
- ❖ Εταιρείες
- ❖ Family Trusts
- ❖ Unit Trusts
- ❖ Superannuation Funds

Επωφεληθείτε από την πείρα μας και τη μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Για να κοιμάστε ήσυχοι.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

Email: chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981